

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 16. decembra 2010*

Vo veci C-480/09 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 26. novembra 2009,

AceaElectrabel Produzione SpA, so sídlom v Ríme (Taliansko), v zastúpení: L. Radicati di Brozolo a M. Merola, avvocati,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: V. Di Bucci, splnomocnený zástupca,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: taliančina.

Electrabel SA, so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: L. Radicati di Brozolo a M. Merola, avvocati,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory J.N. Cunha Rodrigues, sudcovia A. Arabadjiev (spravodajca), A. Rosas, A. Ó Caoimh a C. Toader,

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 30. septembra 2010,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

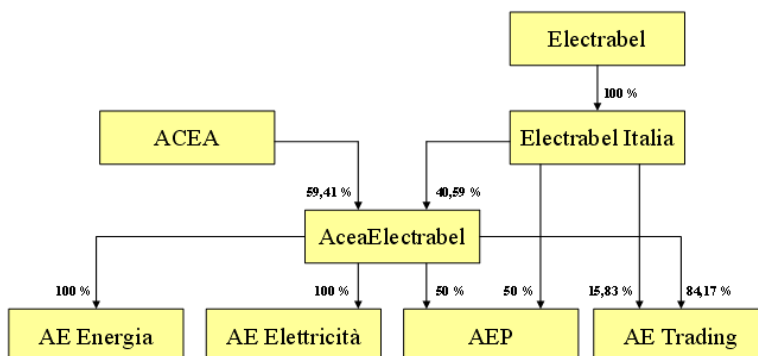
Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa spoločnosť AceaElectrabel Produzione SpA (ďalej len „AEP“) domáha zrušenia rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenských zmlúv z 8. septembra 2009, AceaElectrabel/Komisia (T-303/05, Zb. s. II-137, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zamietol jej žalobu o zrušenie rozhodnutia Komisie 2006/598/ES zo 16. marca 2005 o štátnej pomoci, ktorú má Taliansko – región Lazio – v úmysle poskytnúť na zníženie emisií plynov spôsobujúcich skleníkový efekt (Ú. v. EÚ L 244, 2006, s. 8, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Skutkové okolnosti tohto sporu, ako sú uvedené v bodoch 1 až 17 napadnutého rozsudku, možno zhrnúť v nasledujúcich bodoch.
- 3 AEP je spoločnosť vyrábajúca elektrickú energiu, ktorá je z 50 % kontrolovaná spoločnosťou Electrabel Italia SpA (ďalej len „Electrabel Italia“) a z 50 % spoločnosťou AceaElectrabel Holding SpA (ďalej len „AceaElectrabel“).

- 4 Spoločnosť Electrabel Italia je zo 100 % ovládaná spoločnosťou Electrabel SA (ďalej len „Electrabel“), ktorá má svoje sídlo v Belgicku.
- 5 AceaElectrabel je spoločný podnik („joint venture“) vytvorený spoločnosťami ACEA SpA (ďalej len „ACEA“) a Electrabel Italia. Tento spoločný podnik pôsobí v odvetví elektrickej energie a plynu. Je z 59,41 % kontrolovaný spoločnosťou ACEA a z 40,59 % spoločnosťou Electrabel Italia. Zmluvy o vytvorení spoločného podniku stanovovali, že spoločnosť ACEA má previesť na spoločnosť AEP dve tepelné elektrárenské zariadenia a päť vodných elektrární, zatiaľ čo spoločnosť Electrabel má predložiť sériu projektov na výstavbu zariadení.
- 6 AceaElectrabel navyše kontroluje úplne alebo sčasti podniky AceaElectrabel Energia (100%), AceaElectrabel Elettricità (100%) a AceaElectrabel Trading (ďalej len „AE Trading“, 84,17%).
- 7 Štruktúru týchto podnikov možno znázorniť takto:

- 8 Talianska republika oznámila 28. januára 2002 Komisii Európskych spoločenstiev dva projekty investičnej pomoci, medzi ktorými bol projekt výstavby siete diaľkového vykurovania v blízkosti mesta Rím, ktorá mala byť napájaná energiou zo zariadenia, na ktorom sa čiastočne vykonalo rozšírenie kapacity a prestavba, s kombinovanou výrobou elektrickej energie a tepla, ktorá tak mala zabezpečovať vykurovanie v novej štvrti (ďalej len „predmetná pomoc“). Investičné náklady tohto projektu boli vo výške 9 500 000 eur a suma predmetnej pomoci bola 3 800 000 eur.
- 9 Listom z 13. mája 2003 Komisia oznámila Talianskej republike svoje rozhodnutie začať v súvislosti s predmetnou pomocou konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES. Domnievala sa totiž, že predmetná pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, ale že sa musia uplatniť zásady uvedené Súdny dvorom v rozsudku z 15. mája 1997, TWD/Komisia (C-355/95 P, Zb. s. I-2549), ktorý potvrdil rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. septembra 1995, TWD/Komisia (T-244/93 a T-486/93, Zb. s. II-2265) (ďalej len „judikatúra TWD/Komisia“).
- 10 Komisia v tejto súvislosti uviedla jednak, že spoločnosť ACEA je jedným z mestských podnikov v odvetví energetiky, ktoré využívali schémy pomoci (ďalej len „skoršia pomoc“), ktoré boli vyhlásené za protiprávne a nezlučiteľné so spoločným trhom v rozhodnutí Komisie 2003/193/ES z 5. júna 2002 o štátnej pomoci poskytovanej Talianskom vo forme oslobodenia od dane a pôžičiek za zvýhodnených podmienok podnikom poskytujúcim verejné služby s väčšinovou verejnou kapitálovou účasťou [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 77, 2003, s. 21, ďalej len „skoršie rozhodnutie“), a jednak, že Talianska republika jej aj napriek dvom výzvam v tejto súvislosti nepotvrdila skutočné vrátenie súm vyplatených spoločnosti ACEA v rámci týchto schém, ktoré bolo uložené článkom 3 skoršieho rozhodnutia.
- 11 Podľa názoru Komisie bola totiž spoločnosť ACEA pôvodným príjemcom predmetnej pomoci, keďže spoločnosť AEP sa stala súčasným príjemcom až po tom, ako sa

v nej uskutočnilo mnoho reorganizácií. Komisia sa navyše domnievala, že spoločnosti ACEA a AEP sa musia považovať za jednu hospodársku jednotku a že aj napriek vnútornej reorganizácii sa musí táto skupina, vrátane spoločnosti ACEA, považovať za príjemcu predmetnej pomoci.

- 12 Dňa 16. marca 2005 prijala Komisia sporné rozhodnutie, v ktorom vyhlásila predmetnú pomoc za zlučiteľnú so spoločným trhom, avšak odložila jej vyplatenie spoločnosti AEP až dovtedy, kým Talianska republika predloží dôkaz o vrátení skoršej pomoci spoločnosťou AEP.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 13 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 3. augusta 2005 spoločnosť AEP podala žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia v súlade s článkom 230 ES.
- 14 Vo svojom prvom žalobnom dôvode spoločnosť AEP uviedla porušenie článku 87 ods. 1 ES, ako aj chyby v odôvodnení sporného rozhodnutia a pri vyšetrovaní týkajúcom sa kvalifikácie predmetnej pomoci ako štátnej pomoci. Druhý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 88 ES a nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), ako aj na nesprávnom právnom posúdení a nedostatočnosti a rozpornosti odôvodnenia sporného rozhodnutia, pokiaľ ide o totožnosť adresáta predmetnej pomoci. Tretí odvolací dôvod bol založený na protiprávnosti pozastavenia vyplácania predmetnej pomoci a irelevantnosti odkazu na judikatúru TWD/Komisia.

- 15 Dňa 6. decembra 2005 podala spoločnosť Electrabel návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov spoločnosti AEP. Uznesením zo 7. apríla 2006 predseda piatej komory Súdu prvého stupňa tento vstup do konania povolil.
- 16 Dňa 24. júla 2007 požiadal Súd prvého stupňa účastníkov konania a Taliansku republiku, aby mu predložili hmotný dôkaz o prípadnom vrátení skoršej pomoci spoločnosťou ACEA, pokiaľ ho majú k dispozícii.
- 17 Listom zo 7. septembra 2007 Talianska republika potvrdila, že spoločnosť ACEA vrátila sumu 1 511 135,88 eura za rok 1998 a sumu vo výške 1 534 938,78 eura za rok 1999.
- 18 V liste zo 14. februára 2008 Komisia uviedla, že sumy vrátené spoločnosťou ACEA predstavujú veľmi malý percentuálny podiel súm, ktoré mali byť vrátené na základe skoršieho rozhodnutia, v porovnaní s výpočtami uvedenými v súvahe spoločnosti ACEA za rok 2004. Zdôraznila, že odkladaciu podmienku, od ktorej záviselo vyplatenie predmetnej pomoci, teda nemožno považovať za splnenú.
- 19 Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol.
- 20 Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, Súd prvého stupňa zastával názor, že Komisia mohla bez toho, aby porušila článok 87 ods. 1 ES, kvalifikovať predmetnú pomoc ako štátnu pomoc, keďže miestna povaha dotknutej siete diaľkového vykurovania nevyklučuje súťažné vzťahy s inými energetickými produktmi ani prípadné ohrozenie obchodu medzi členskými štátmi, a že toto zistenie bolo dostatočne odôvodnené. Súd prvého

stupňa okrem toho odmietol ako neprípustné tvrdenia, podľa ktorých odôvodnenie sporného rozhodnutia je rozporné a vyšetrovanie týkajúce sa kvalifikácie predmetnej pomoci ako štátnej pomoci bolo nedostatočné, pretože zastával názor, že žaloba v tejto súvislosti neobsahovala nijakú argumentáciu.

- 21 Súd prvého stupňa vyhlásil druhý žalobný dôvod za neprípustný v rozsahu, v akom bol založený na porušení článku 88 ES a nariadenia č. 659/1999, keďže podľa jeho názoru žaloba neobsahovala žiadne tvrdenie týkajúce sa uvedených porušení. V rozsahu, v akom sa druhý žalobný dôvod týkal nesprávneho právneho posúdenia, ako aj nedostatočnosti a rozpornosti odôvodnenia sporného rozhodnutia, pokiaľ ide o príjemcu dotknutej pomoci, Súd prvého stupňa rozhodol, že Komisia nevychádzala z nesprávneho posúdenia, keď na účely preskúmania predmetnej pomoci zastávala názor, že spoločnosti ACEA a AEP sa musia považovať za jednu hospodársku jednotku a že spoločnosť ACEA sa musí považovať za jedného z príjemcov predmetnej pomoci. Súd prvého stupňa ďalej zastával názor, že sporné rozhodnutie bolo dostatočne odôvodnené a neobsahovalo nijaký rozpor.
- 22 Pokiaľ ide o tretí žalobný dôvod, Súd prvého stupňa zamietol tvrdenia založené na neexistencii podobnosti medzi spoločnosťami ACEA a AEP a na neexistencii kumulatívneho účinku skoršej pomoci a predmetnej pomoci s tým, že odkázal na svoje úvahy v rámci posúdenia druhého žalobného dôvodu. Vyvodil tiež záver, že na rozdiel od toho, čo tvrdila spoločnosť AEP, judikatúra TWD/Komisia je uplatniteľná nielen vo vzťahu k individuálnej pomoci, ale aj vo vzťahu k všeobecným schémam pomoci. Nakoniec Súd prvého stupňa rozhodol, že Komisia nekonala v rozpore s uvedenou judikatúrou, keď zastávala názor, že nebola povinná preukázať účinky narušenia hospodárskej súťaže, ktoré by malo kumulovanie skoršej pomoci a predmetnej pomoci, ani vopred poznať presnú sumu skoršej pomoci.

Návrhy účastníkov konania

23 Spoločnosť AEP navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok a vyhovel návrhom predloženým na prvom stupni,

— subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

24 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie a

— zaviazal spoločnosť AEP na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 25 Odvolateľka uvádza dva odvolacie dôvody, pričom prvý je založený na skreslení žalobných dôvodov, nesprávnom právnom posúdení, ako aj na neracionálnom a rozpornom odôvodnení napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o určenie príjemcu predmetnej pomoci. Druhý odvolací dôvod je založený na skreslení žalobných dôvodov, nesprávnom právnom posúdení a rozpornom a nepostačujúcom odôvodnení tohto rozsudku, pokiaľ ide o dosah judikatúry TWD/Komisía.

O prvom odvolacom dôvode týkajúcom sa určenia príjemcu predmetnej pomoci

O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu založeného na skreslení žalobných dôvodov

— Argumentácia účastníkov konania

- 26 Spoločnosť AEP zastáva názor, že vyhlásenie neprípustnosti druhého žalobného dôvodu v rozsahu, v akom bol založený na porušení článku 88 ES a nariadenia č. 659/1999, vyplýva z povrchného preskúmania žaloby, pretože odkaz na tieto pravidlá sa musí vykladať v spojení s argumentáciu týkajúcou sa nesprávneho posúdenia pri určovaní

príjemcu predmetnej pomoci. Správne určenie príjemcu je totiž relevantné z hľadiska dodržiavania procesných pravidiel v oblasti štátnej pomoci.

- 27 Podľa spoločnosti AEP bola otázka hospodárskej kontinuity medzi spoločnosťami ACEA a AEP z dôvodu prevodu časti podniku, v rámci ktorej prebiehal projekt, na ktorý bola poskytnutá predmetná pomoc, vo veľkom rozsahu prejednaná vo vyjadreniach účastníkov konania, ako aj na pojednávaní. Súd prvého stupňa však túto diskusiu nezohľadnil, čím skreslil žalobný dôvod a výsledky vyšetrovania.

— Posúdenie Súdny dvorom

- 28 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že Súd prvého stupňa je povinný zamietnuť ako neprípustnú časť návrhov žaloby, ktorá mu je predložená, pokiaľ podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je táto časť návrhov žaloby založená, nevyplývajú koherentným a zrozumiteľným spôsobom už z textu samotnej žaloby (rozsudok z 18. júla 2006, Rossi/ÚHVT, C-214/05 P, Zb. s. I-7057, bod 37, a uznesenie z 13. marca 2007, Arizona Chemical a i./Komisia, C-150/06 P, bod 45).
- 29 Súd prvého stupňa teda oprávnenne po tom, ako uviedol, že v súlade s článkom 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku musí každá žaloba obsahovať uvedenie predmetu konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená, a to dostatočne jasne a presne, aby umožnili žalovanému pripraviť si obhajobu a Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe, odmietol ako neprípustnú argumentáciu založenú na porušení článku 88 ES a nariadenia č. 659/1999 z dôvodu, že tieto podmienky nespĺňala.

- 30 Žaloba podaná na Súd prvého stupňa totiž jasne, jednoznačne, koherentne a zrozumiteľne neidentifikovala, v čom sporné rozhodnutie porušilo tieto ustanovenia. Spoločnosť AEP navyše nepredložila Súdnemu dvoru nijaký konkrétny dôkaz, ktorý by preukazoval, že žaloba podaná na Súd prvého stupňa uvedené podmienky spĺňala.
- 31 Osobitne v tejto súvislosti nemôže postačovať tvrdenie, že odkaz na uvedené ustanovenia sa musí vykladať v spojení s argumentáciou týkajúcou sa nesprávneho posúdenia pri určovaní príjemcu predmetnej pomoci, keďže žaloba neozrejmla túto spojitost' ani to, čím údajne nesprávne posúdenie viedlo k porušeniu týchto ustanovení.
- 32 Za týchto podmienok sa prvá časť prvého odvolacieho dôvodu musí zamietnuť.

O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu založenej na nesprávnom právnom posúdení

— Argumentácia účastníkov konania

- 33 Spoločnosť AEP tvrdí, že Súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď potvrdil záver Komisie, že spoločnosti ACEA a AEP tvoria jednu hospodársku jednotku. Aj keď je spoločnosť AEP z menej ako 30 % kontrolovaná spoločnosťou ACEA, zo 70 % ju vlastní spoločnosť Electrabel, takže nemožno tvrdiť, že spoločnosť AEP tvorila hospodársku jednotku so spoločnosťou ACEA.

- 34 Podľa spoločnosti AEP z celkovej judikatúry, ktorú Súd prvého stupňa citoval na podporu svojej analýzy, vyplýva, že miera voľnej úvahy, ktorú má Komisia na stano-venie, či na účely identifikácie príjemcu pomoci tvoria jednu hospodársku jednotku dve alebo viacero podnikov, sa obmedzuje na prípady výlučnej kontroly zo strany tej istej osoby alebo skupiny. Z toho naopak nemožno vyvodiť, že Komisia môže dospieť k záveru o existencii hospodárskej jednotky, ak je podnik kontrolovaný, ako v prejed-návanej veci, spoločným podnikom, ktorý je sám osebe kontrolovaný dvoma odlišný-mi skupinami, pričom jedna z týchto dvoch spoločností kontroluje spoločný podnik.
- 35 Spoločnosť AEP sa rovnako domnieva, že Komisia nikdy neuplatnila taký prístup v iných oblastiach práva hospodárskej súťaže, aj keď toto právo používa rovnaké poj-my vo všetkých svojich oblastiach. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Súd prvého stup-ňa, pojmy uplatniteľné v oblasti koncentrácií alebo kartelových dohôd totiž možno preniesť do oblasti štátnej pomoci, s výnimkou osobitných situácií odôvodňujúcich odlišný výklad.
- 36 V tejto súvislosti Komisia v rozhodnutí schvaľujúcom založenie spoločnosti AEP kva-lifikovala tento spoločný podnik ako koncentráciu, pretože išlo o podnik, ktorý je vo vzťahu k svojim materským spoločnostiam funkčne samostatný. Pojem „funkčná samostatnosť“ sa pritom používa v práve hospodárskej súťaže pre spoločné podni-ky, ktoré, aj keď sú kontrolované rôznymi hospodárskymi skupinami, majú vlastnú organizačnú a správnu štruktúru a na trhu pôsobia prostredníctvom samostatných operatívnych a finančných prostriedkov.
- 37 Podľa spoločnosti AEP teda Súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho posúdenia, keď v bode 142 napadnutého rozsudku dospel aj napriek skoršiemu zisteniu Komisie k záveru, že spoločnosť AEP nemá vo vzťahu k spoločnostiam ACEA a Electrabel

skutočnú funkčnú samostatnosť z dôvodu ich spoločnej kontroly nad spoločnosťou AEP. Súd prvého stupňa totiž zamenil pojmy „funkčná samostatnosť“ a „kontrola“, pričom každá kontrola nemá vplyv na funkčnú samostatnosť podniku.

- 38 Pokiaľ ide navyše o to, že Súd prvého stupňa zastával v bode 142 napadnutého rozsudku názor, že spoločnosť AEP nie je funkčne samostatná, pretože energiu, ktorú vyrába, na trh uvádza spoločnosť AE Trading, spoločnosť AEP poznamenáva, že takéto úvahy sú irelevantné, keďže oddelenie výroby, ako aj veľkoobchodného predaja, ktoré v prejednávanej veci zabezpečuje spoločnosť AEP, od maloobchodného predaja, ktorý v prejednávanej veci vykonáva spoločnosť AE Trading, je v odvetvi energetiky bežné a Komisia o ňom v čase schválenia koncentrácie podnikov vedela.
- 39 Spoločnosť AEP dodáva, že aj keď Súd prvého stupňa uvádza, že Komisia neprípisovala žiadnu zodpovednosť spoločnosti AEP ani od nej nepožadovala vrátenie skoršej pomoci, nič to nemení na tom, že spoločnosť AEP a prostredníctvom nej spoločnosť Electrabel znášajú následky pozastavenia vyplatenia predmetnej pomoci. Ak totiž chcela Komisia postihnúť prostredníctvom spoločnosti AEP spoločnosť ACEA, nemala ovplyvňovať situáciu spoločnosti Electrabel, a preto mala pozastaviť vyplatenie predmetnej pomoci len v pomere účasti spoločnosti ACEA, a to vo výške 29,705 %.
- 40 Odkaz Súdu prvého stupňa na rozsudok z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia (C-91/01, Zb. s. I-4355, body 50 až 53), je podľa spoločnosti AEP irelevantný, keďže vec, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, sa týkala toho, či spoločnosť môže mať prospech z prednostného zaobchádzania priznaného malým a stredným podnikom a nie z príslušnosti k hospodárskej jednotke. V tejto veci okrem toho išlo o výlučnú kontrolu jednou skupinou.

- 41 Keďže Súd prvého stupňa rozhodol o existencii hospodárskej kontinuity medzi spoločnosťami ACEA a AEP z dôvodu prevodu časti podniku, v rámci ktorej prebiehal projekt, na ktorý bola poskytnutá predmetná pomoc, spoločnosť AEP sa domnieva, že tento prevod nemôže postačovať na preukázanie toho, že pokračovala v činnosti, ktorú predtým vykonávala spoločnosť ACEA, a že sa stala príjemcom tejto pomoci. Nemôže byť ani základom pre úvahu, že spoločnosti AEP a ACEA tvoria jednu hospodársku jednotku.
- 42 Spoločnosť AEP v tejto súvislosti uvádza, že k prevodu uvedeného projektu došlo v súvislosti s dohodou o spoločnom podniku, ktorá predstavovala skončenie zadávacieho konania vyhláseného spoločnosťou ACEA, v rámci ktorého bola prevedená časť podniku ohodnotená primeraným spôsobom podľa trhových pravidiel. Z bodu 33 oznámenia Komisie s názvom „k efektívnemu vykonávaniu rozhodnutí Komisie prikazujúcich členským štátom vymáhať neoprávnene poskytnutú a nezlučiteľnú štátnu pomoc“ (Ú. v. EÚ C 272 2007, s. 4,) pritom vyplýva, že v prípade takého prevodu aktív („asset deals“), o aký ide v prejednávanej veci, neexistuje kontinuita medzi skorším a novým podnikom.
- 43 Pokiaľ ide o úvahy Súdu prvého stupňa týkajúce sa nebezpečenstva, že cieľom prevodu dotknutej časti podniku spoločnosti ACEA na spoločnosť AEP mohlo byť obchádzanie príkazu na vrátenie pomoci, ktorý je obsiahnutý v skoršom rozhodnutí, spoločnosť AEP pripomína, že na Súde prvého stupňa uviedla, že takú z hospodárskeho a strategického hľadiska významnú operáciu, ako je založenie AceaElectrabel, nebolo možné vykonať s cieľom vyhnúť sa riziku pozastavenia vyplatenia štátnej pomoci vo výške, ktorá je taká zanedbateľná v porovnaní s celkovou hodnotou operácie.
- 44 Okrem toho Súd prvého stupňa tým, že rozhodol jednak, že Komisia nemala povinnosť preukázať cieľ spočívajúci v obchádzaní, a jednak, že zistenie prevodu a uvedenie rizík, ktoré sú s ním spojené vo vzťahu k pravidlám v oblasti štátnej pomoci, postačuje

Komisii na odôvodnenie, zbavil Komisiu povinnosti odôvodniť svoje rozhodnutia inak ako odkazom na teoretické a paradoxné prípady.

- 45 Na pojednávaní spoločnosť Electrabel podporila argumentáciu spoločnosti AEP smerujúcu k preukázaniu, že spoločnosti AEP a ACEA netvorí hospodársku jednotku, ako aj že prevod dotknutej časti podniku spoločnosti ACEA na spoločnosť AEP nebol vykonaný s cieľom obísť príkaz na vrátenie, ktorý je obsiahnutý v skoršom rozhodnutí. Spoločnosť Electrabel osobitne tvrdí, že akékoľvek riziko obchádzania príkazu nemožno posudzovať abstraktne, ale na základe konkrétnych skutkových okolností.

— Posúdenie Súdnym dvorom

- 46 Keďže spoločnosti AEP a Electrabel spochybňujú zistenie Súdu prvého stupňa, že Komisia mohla z hľadiska skoršej a predmetnej pomoci považovať spoločnosti AEP a ACEA za spoločnosti predstavujúce jednu hospodársku jednotku, treba overiť, či Súd prvého stupňa mohol bez toho, aby vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, potvrdiť sporné rozhodnutie, pokiaľ ide o túto problematiku.
- 47 Z judikatúry Súdneho dvora v tejto súvislosti vyplýva, že po vykonaní reštrukturalizácie zahŕňajúcej prevod výrobných zariadení spoločnosti na novozaložené priemyselné spoločnosti, pričom bývalá spoločnosť má v týchto novozaložených priemyselných spoločnostiach naďalej účasť, môžu všetky tieto spoločnosti s ohľadom na pomoc tvoriť jednu skupinu aj napriek skutočnosti, že každá z novozaložených priemyselných spoločností má právnu subjektivitu, ktorá je odlišná od právnej subjektivity bývalej spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 1984, Intermills/Komisija, 323/82, Zb. s. 3809, bod 11).

- 48 Bývalá spoločnosť a nové prevádzkové spoločnosti môžu tvoriť jednu hospodársku jednotku najmä vtedy, ak vykonaná reštrukturalizácia predstavuje súdržný celok z priemyselného a finančného hľadiska (pozri v tomto zmysle rozsudok Intermills/Komisia, už citovaný, bod 12).
- 49 Z judikatúry Súdneho dvora takisto vyplýva, že subjekt, ktorý vlastníctvom väčšinových podielov v spoločnosti túto spoločnosť skutočne kontroluje tak, že priamo alebo nepriamo zasahuje do jej riadenia, sa musí považovať za subjekt zúčastnený na hospodárskej činnosti vykonávanej kontrolovaným podnikom (rozsudok z 10. januára 2006, Cassa di Risparmio di Firenze a i., C-222/04, Zb. s. I-289, body 112 a 118).
- 50 Ak by to tak nebolo, samotné rozdelenie podniku na dva odlišné subjekty, z ktorých prvý priamo vykonáva pôvodnú hospodársku činnosť a druhý ovláda prvý podnik zasahovaním do jeho riadenia, by postačovalo na to, aby boli pravidlá Únie týkajúce sa štátnej pomoci zbavené potrebného účinku. Druhému subjektu by to umožnilo využiť dotácie alebo iné zvýhodnenia poskytované štátom alebo zo štátnych prostriedkov a použiť ich v plnom rozsahu alebo čiastočne v prospech prvého subjektu, čiže aj v záujme hospodárskej jednotky tvorenej oboma subjektmi (rozsudok Cassa di Risparmio di Firenze a i., už citovaný, bod 114).
- 51 Skutočnosť, že členovia riadiaceho výboru a dozorného orgánu uvedeného subjektu sú vymenúvaní do obdobných orgánov kontrolovanej spoločnosti, môže najmä odrážať možnosť vykonávať dozornú funkciu, funkciu iniciátora a funkciu finančnej podpory, čo ide nad rámec samotného investovania kapitálu investorom, ako aj odrážať existenciu organických a funkčných väzieb medzi subjektom, ktorý vlastníctvom väčšinových podielov kontroluje spoločnosť, a tou istou kontrolovanou spoločnosťou (pozri v tomto zmysle rozsudok Cassa di Risparmio di Firenze a i., už citovaný, body 116 a 117).

- 52 V prejednávanej veci spoločnosť AEP ani spoločnosť Electrabel nespochybnili tieto zistenia Súdu prvého stupňa: po prvé Súd prvého stupňa v bode 103 napadnutého rozsudku konštatoval, že spoločnosť ACEA bola pôvodným príjemcom predmetnej pomoci, že došlo k prevodu časti podniku spoločnosti ACEA, ktorému bola poskytnutá uvedená pomoc, na spoločnosť AEP, a že spoločnosť AEP pokračuje v činnosti tejto časti podniku. V bode 142 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa takisto poukázal na to, že energiu, ktorú vyrába spoločnosť AEP, uvádza na trh spoločnosť AE Trading, ktorá je z 84,17 % kontrolovaná spoločnosťou AceaElectrabel, ktorá je z 59,41 % kontrolovaná spoločnosťou ACEA.
- 53 Po druhé Súd prvého stupňa v bode 109 napadnutého rozsudku konštatoval, že spoločnosť AEP je spojená so spoločnosťou ACEA, ako aj so spoločnosťou Electrabel a že spoločnosť ACEA vlastní väčšinu kapitálu spoločnosti AceaElectrabel, ktorá samotná vlastní 50 % kapitálu spoločnosti AEP, a v bode 111 tohto rozsudku uviedol, že spoločnosť ACEA výslovne potvrdila, že spolu so spoločnosťou Electrabel kontroluje spoločnosť AEP.
- 54 Po tretie Súd prvého stupňa v bode 119 napadnutého rozsudku uviedol, že aj keď je spoločnosť Electrabel zastúpená ôsmimi z dvanástich členov v správnej rade spoločnosti AEP a štyrmi zo šiestich členov vo výkonnom výbore, v najdôležitejších záležitostiach je potrebný súhlas jedného z členov zastupujúcich spoločnosť ACEA, čo jej dáva možnosť blokovat rozhodnutia.
- 55 Z judikatúry spomenutej v bodoch 47 a 48 tohto rozsudku však vyplýva, že za takých okolností mohla Komisia bez toho, aby prekročila mieru svojej voľnej úvahy, zastávať názor, že po reštrukturalizácii vykonanej spoločnosťou ACEA s podporou spoločnosti Electrabel sú spoločnosti ACEA a AEP s ohľadom na skoršiu a predmetnú pomoc súčasťou súdržného celku, keďže uvedená reštrukturalizácia zahŕňala prevod dotknutej časti podniku zo spoločnosti ACEA na spoločnosť AEP, spoločnosť AEP pokračuje v činnostiach tejto časti podniku, spoločnosť ACEA má naďalej účasť v spoločnosti AEP a energiu vyrábanú spoločnosťou AEP uvádza na trh spoločnosť AE Trading, pričom spoločnosť AE Trading je kontrolovaná spoločnosťou ACEA prostredníctvom väčšinovej účasti v spoločnosti AceaElectrabel.

- 56 Navyše s ohľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 49 a 51 tohto rozsudku z tých istých zistení vyplýva, že Komisia sa mohla domnievať, že spoločnosť ACEA, ktorá vlastní podiely umožňujúce jej spoločnú kontrolu AEP, skutočne vykonáva túto kontrolu tak, že priamo alebo nepriamo zasahuje do jej riadenia prostredníctvom prítomnosti svojich zástupcov v správnej rade spoločnosti AEP a v jej výkonnom výbore, ako aj prostredníctvom väčšinovej účasti v spoločnosti AceaElectrabel, keďže spoločnosť AceaElectrabel vlastní 50 % kapitálu spoločnosti AEP.
- 57 Súd prvého stupňa okrem toho v bode 125 napadnutého rozsudku poznamenal, že dohoda o pridelení časti podniku prevedenej zo spoločnosti ACEA na spoločnosť AEP obsahovala ustanovenie vylučujúce akýkoľvek prípadný spor týkajúci sa uvedenej časti, a ďalej, že spoločnosť ACEA už v tomto okamihu skoršie rozhodnutie spochybnila.
- 58 Za týchto okolností však Súdu prvého stupňa nemožno vytýkať, že vychádzal z nesprávneho posúdenia, keď v bode 130 napadnutého rozsudku zastával názor, že Komisia v prejednávanej veci preukázala, že reštrukturalizácia vykonaná spoločnosťou ACEA spolu so spoločnosťou Electrabel mohla vytvoriť riziko obchádzania príkazu na vrátenie pomoci, ktoré je obsiahnuté v skoršom rozhodnutí.
- 59 Treba totiž vyvodit' záver, že na rozdiel od toho, čo tvrdia spoločnosti AEP a Electrabel, zohľadnenie rizika obchádzania príkazu na vrátenie skoršej pomoci nemôže podliehať dôkazu o existencii takého cieľa za skutkových okolností prejednávanej veci. Pokiaľ by to tak bolo, podniky by boli motivované vytvárať sociálne štruktúry, ktorých cieľom by bolo obísť vrátenie protiprávnej pomoci, pričom by mali výhodu v tom, že dôkazné bremeno v súvislosti so sledovaním takého cieľa by mala Komisia.
- 60 Súd prvého stupňa teda správne rozhodol, že bolo postačujúce, že Komisia v prejednávanej veci preukázala existenciu takého rizika.

- 61 Komisia sa ďalej mohla domnievať, že ak by nekonštatovala existenciu hospodárskej jednotky so spoločnosťou ACEA, spoločnosť AEP by mohla po vykonaní reštrukturalizácie a pod spoločnou kontrolou spoločnosti ACEA pokračovať v prevedenej činnosti, pričom by bola príjemcom skoršej pomoci a získala by predmetnú pomoc. Navyše sa mohla domnievať, že poskytnutie predmetnej pomoci spoločnosti AEP by umožnilo túto pomoc využiť aj spoločnosti ACEA, keďže tieto spoločnosti vykonávajú svoje príslušné činnosti v rámci súdržného celku.
- 62 Vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 50 tohto rozsudku by skutočnosť, že spoločnosť ACEA môže byť príjemcom predmetnej pomoci, postačovala na to, aby pravidlá Únie týkajúce sa štátnej pomoci boli zbavené potrebného účinku, čo by bolo navyše v rozpore s logikou judikatúry TWD/Komisnia.
- 63 Za týchto okolností Súd prvého stupňa mohol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, zastávať názor, že Komisia, ktorá má v tejto súvislosti širokú mieru voľnej úvahy, nevychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že spoločnosti ACEA a AEP tvoria s ohľadom na skoršiu a predmetnú pomoc jednu hospodársku jednotku.
- 64 Súd prvého stupňa mohol osobitne zastávať názor, že skutočnosť, že spoločnosti ACEA a Electrabel spoločne ovládajú spoločnosť AEP a že spoločnosť Electrabel má v spoločnosti AEP väčšiu časť kapitálu ako spoločnosť ACEA, nebráni v prejednávanej veci zisteniu Komisie, že spoločnosti ACEA a AEP tvoria uvedenú hospodársku jednotku.
- 65 Toto zistenie nemožno spochybníť inými tvrdeniami uvedenými spoločnosťou AEP.
- 66 Po prvé treba zastávať názor, že vzhľadom na vyššie uvedenú analýzu nemožno prijať tvrdenia založené jednak na funkčnej samostatnosti spoločnosti AEP vo vzťahu

k spoločnosti ACEA, ktorú konštatovala Komisia v rámci svojho posúdenia koncentrácie, a jednak na pojme „hospodárska jednotka“ v oblasti kartelových dohôd a koncentrácie podnikov. Ako Súd prvého stupňa v bodoch 135, 137 a 138 napadnutého rozsudku správne rozhodol, pojem „hospodárska jednotka“ v oblasti štátnej pomoci sa môže líšiť od pojmu „hospodárska jednotka“ uplatňovaného v iných oblastiach práva hospodárskej súťaže.

- 67 V každom prípade ani prípadná funkčná samostatnosť spoločnosti AEP, ani pojem „hospodárska jednotka“ vzťahujúci sa na oblasť kartelových dohôd a koncentrácie podnikov nemôžu spochybniť okolnosť, že s ohľadom najmä na právo blokovat' rozhodnutia, ktoré má spoločnosť ACEA v najdôležitejších veciach riadenia spoločnosti AEP, Súd prvého stupňa mohol v prejednávanej veci potvrdiť zistenie Komisie, že spoločnosť ACEA vykonáva spoločnú kontrolu spoločnosti AEP a že spoločnosť AEP je súčasťou súdržného celku.
- 68 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie založené na prevode dotknutej časti podniku na spoločnosť AEP v rámci údajného prevodu aktív („asset deal“), postačuje uviesť, že pravidlá vzťahujúce sa na tento druh prevodov nemožno uplatniť za takých okolností, o aké ide vo veci samej, keď spoločnosť ACEA spoločne kontroluje dotknutú časť podniku, a teda ju možno považovať za súčasť hospodárskej jednotky spolu so spoločnosťou AEP.
- 69 Po tretie v súvislosti s tvrdením založeným na odkaze Súdu prvého stupňa na už citovaný rozsudok Taliansko/Komisia z posúdení vykonaných v bodoch 55 až 64 tohto rozsudku vyplýva, že aj za predpokladu, že by tento odkaz bol nesprávny, ako tvrdí spoločnosť AEP, Súd prvého stupňa mohol dospieť k záveru, že Komisia mohla konštatovať, že spoločnosti ACEA a AEP tvoria jednu hospodársku jednotku. Toto tvrdenie je teda neúčinné.

- 70 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti AEP, že vyplatenie predmetnej pomoci malo byť pozastavené, len pokiaľ ide o časť pomerne zodpovedajúcu kapitálu spoločnosti AEP, ktorý vlastní spoločnosť ACEA, postačuje uviesť, že z dôvodov uvedených v bode 61 tohto rozsudku mohli Komisia a Súd prvého stupňa zastávať názor, že akákoľvek pomoc poskytnutá spoločnosti AEP, a to aj v nižšej výške, mohla priniesť spoločnosti ACEA výhody.
- 71 Vzhľadom na vyššie uvedené treba druhú časť prvého odvolacieho dôvodu zamietnuť.

O tretej časti prvého odvolacieho dôvodu založenej na iracionálnosti a rozpornosti odôvodnenia napadnutého rozsudku

— Argumentácia účastníkov konania

- 72 Spoločnosť AEP Súdu prvého stupňa vytýka, že sa obmedzil na prevzatie tvrdení Komisie bez toho, aby poukázal na ich rozpornosť a zjavne nesprávne právne a skutkové posúdenie, ktorým sú tieto tvrdenia poznačené.
- 73 Spoločnosť AEP sa osobitne domnieva, že keďže Súd prvého stupňa uznal, že spoločnosť AEP je kontrolovaná dvomi odlišnými skupinami, z ktorých Electrabel vlastní väčšiu časť, jeho záver, podľa ktorého sú spoločnosti AEP a ACEA kontrolované z jedného centra, je rozporný, svojvoľný a nelogický, pretože tá istá spoločnosť nemôže logicky tvoriť hospodársku jednotku s dvomi odlišnými osobami.

- 74 Navyše úvahy Súdu prvého stupňa, že spoločnosť AEP nie je funkčne nezávislá, keďže uvádzanie ňou vyrábanej energie na trh prislúcha spoločnosti AE Trading, nie sú doložené nijakým vysvetlením, ktoré by mohlo objasniť ich dosah.
- 75 Spoločnosť AEP zastáva názor, že je nereálne a nelogické sa domnievať, ako to urobil Súd prvého stupňa, že spoločnosť AceaElectrabel bola vytvorená s cieľom obísť pravidlá uplatniteľné na štátnu pomoc a že Komisia nemala povinnosť preukázať cieľ spočívajúci v obchádzaní pravidiel, ale že zistenie prevodu a uvedenie nebezpečenstva, ktoré sú s ním spojené vo vzťahu k pravidlám v oblasti štátnej pomoci, sú na odôvodnenie Komisie postačujúce.
- 76 Podľa spoločnosti AEP si Súd prvého stupňa tiež protirečil v bode 140 napadnutého rozsudku, keď sa domnieval, že na určenie existencie hospodárskej jednotky treba vziať do úvahy účasť dotknutého podniku v skupine spoločností, ktorých kontrolu priamo alebo nepriamo vykonáva jedna z nich, ako aj vytvorenie jednej skupiny kontrolovanej jedným subjektom, pričom konštatoval, že spoločnosť AEP je kontrolovaná dvoma odlišnými subjektmi.

— Posúdenie Súdny dvorom

- 77 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry povinnosť odôvodnenia rozsudkov, ktorá prináleží Všeobecnému súdu podľa článku 36 a článku 53 prvého odseku Štátútu Súdneho dvora, neukladá Všeobecnému súdu povinnosť vypracovať také odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom a jednotlivo rozoberalo všetky tvrdenia účastníkov sporu. Odôvodnenie teda môže byť implicitné, pod podmienkou, že zúčastneným osobám umožní oboznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli k prijatiu predmetných opatrení, a Súdnemu dvoru poskytne dostatok podkladov potrebných na uskutočnenie preskúmania (rozsudok z 2. apríla 2009, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia, C-431/07 P, Zb. s. I-2665, bod 42, ako aj uznesenie z 21. januára 2010, Iride a Iride Energia/Komisia, C-150/09 P, bod 42).

- 78 V prejednávanej veci postačuje konštatovať, že odôvodnenie Súdu prvého stupňa je jasné a zrozumiteľné a spoločnosti AEP, ako aj spoločnosti Electrabel umožňuje oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré Súd prvého stupňa zamietol daný žalobný dôvod, a Súdnemu dvoru poskytuje dostatok podkladov, aby mohol vykonať súdne preskúmanie.
- 79 Treba osobitne zdôrazniť, že údajné nezrovnalosti v odôvodnení, ktoré spoločnosť AEP vytýka Súdu prvého stupňa, sa v skutočnosti netýkajú nedostatku odôvodnenia, ale tých istých údajných nesprávnych právnych posúdení, ktoré už boli preskúmané a zamietnuté v rámci druhej časti prvého odvolacieho dôvodu.
- 80 Z tohto dôvodu treba tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu zamietnuť, a teda zamietnuť aj prvý odvolací dôvod v celom rozsahu.

O druhom odvolacom dôvode týkajúcom sa dosahu judikatúry TWD/Komisía

O prvej časti druhého odvolacieho dôvodu založenej na skreslení žalobných dôvodov

— Argumentácia účastníkov konania

- 81 Spoločnosť AEP tvrdí, že Súd prvého stupňa tým, že v bode 172 napadnutého rozsudku uviedol, že Komisia v skoršom rozsudku nebola povinná vykonať analýzu

individuálne poskytnutej pomoci na základe schémy, skreslil tretí žalobný dôvod, v ktorom sa uvádzalo, že na nariadenie vrátenia individuálnej pomoci poskytnutej na základe schémy je nevyhnutné predtým overiť konkrétnu situáciu každého dotknutého podniku.

- ⁸² Podľa spoločnosti AEP je totiž pred nariadením vrátenia nevyhnutné stanoviť, či a v akom rozsahu bola podniku patriacemu do kategórie dotknutej uvedenou schémou poskytnutá pomoc, ktorá je nezlučiteľná s pravidlami Zmluvy o ES. V tejto veci však k tomuto overeniu zatiaľ nedošlo.

— Posúdenie Súdny dvorom

- ⁸³ S ohľadom na tieto nároky postačuje uviesť jednak, že z bodov 23 až 28 žaloby, ako aj z bodov 147 až 151 napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa verne zhrnul tvrdenia spoločnosti AEP, a jednak, že Súd prvého stupňa na tieto tvrdenia odpovedal v bodoch 164 až 181 napadnutého rozsudku.

- ⁸⁴ Z bodu 25 *in fine* žaloby osobitne vyplýva, že spoločnosť AEP najmä tvrdila, že na to, aby mohla Komisia namietat voči spoločnosti ACEA alebo spoločnosti AEP protiprávnosť skoršej pomoci poskytnutej spoločnosti ACEA, mala v skoršom rozhodnutí preskúmať uplatnenie schém skoršej pomoci na spoločnosť ACEA a že vzhľadom na to, že toto preskúmanie nevykonala, nemohla túto protiprávnosť namietat.

- 85 Súdu prvého stupňa teda nemožno vytýkať, že sa dopustil skreslenia tretieho žalobného dôvodu, keď odpovedal na tvrdenia uvádzané spoločnosťou AEP, najmä zistením vykonaným v bode 172 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Komisia v skoršom rozhodnutí nebola povinná vykonať analýzu individuálnej pomoci na základe uvedených schém.
- 86 Preto treba prvú časť druhého odvolacieho dôvodu zamietnuť.

O druhej časti druhého odvolacieho dôvodu založenej na nesprávnom právnom posúdení

— Argumentácia účastníkov konania

- 87 Po prvé spoločnosť AEP tvrdí, že judikatúra TWD/Komisia, ktorá sa týka posúdenia účinkov kumulovania pomoci s ohľadom na podnik, sa môže uplatniť len vo vzťahu k tomu istému podniku. Spoločnosť AEP pritom uvádza, že v rámci prvého odvolacieho dôvodu preukázala, že spoločnosť ACEA a ju samotnú nemožno považovať za súčasť jednej hospodárskej jednotky. V dôsledku toho Súd prvého stupňa nesprávne potvrdil sporné rozhodnutie, pokiaľ ide o uplatnenie uvedenej judikatúry.
- 88 Po druhé spoločnosť AEP zastáva názor, že Súd prvého stupňa mal na preukázanie toho, že skoršia pomoc kumulovaná s predmetnou pomocou mohli mať nepriaznivé účinky, overiť, či spoločnosť ACEA skutočne dostala protiprávnu pomoc, keďže toto overenie nevykonala ani Talianska republika, ani Komisia.

- 89 Keďže z odôvodnenia Súdu prvého stupňa vyplýva, že analýza, ktorú mala vykonať Komisia, mala vziať do úvahy najmä účinky pomoci na spoločnosť ACEA, podľa spoločnosti AEP urobil Súd prvého stupňa z judikatúry TWD/Komisia novú podmienku zlučiteľnosti, ktorá nie je stanovená v Zmluve a ktorej cieľom je uložiť sankciu v prípade nevrátenia skoršej pomoci. Namiesto toho, aby Súd prvého stupňa zohľadnil prípadný kumulatívny účinok ako prvok posúdenia zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom, totiž uvedenú judikatúru uplatnil ako nástroj na zabezpečenie vrátenia skoršej pomoci tak, že ubezpečil spoločnosť, ktorej bola poskytnutá skoršia pomoc, že až do uvedeného vrátenia nemá nijakú ďalšiu výhodu, a to ani nepriamu. Súd prvého stupňa pritom nezaujal postoj k tejto základnej námietke a v bode 188 napadnutého rozsudku ju zamietol v úvahe, ktorú uviedol len kvôli úplnosti a ktorá zostala v čisto hypotetickej rovine.
- 90 Spoločnosť AEP zdôrazňuje, že v okamihu prijatia sporného rozhodnutia nebolo možné predpokladať existenciu kumulatívneho účinku ani zhodnotiť jeho význam. Keď Komisia skúma schému pomoci, má možnosť vykonať preskúmanie individuálnych prípadov alebo sa obmedziť na všeobecné a abstraktné posúdenie. Ak si zvolí druhý spôsob, jej prostriedky na zabezpečenie toho, aby členský štát vykonal dotknuté rozhodnutie, sa obmedzujú na žaloby o nesplnenie povinnosti, keďže judikatúra TWD/Komisia jej nemôže poskytnúť alternatívny nástroj na uloženie sankcie.
- 91 Spoločnosť AEP sa totiž domnieva, že keďže cieľom uvedenej judikatúry je zabrániť tomu, aby mohol mať príjemca novej pomoci nadmernú výhodu na trhu z dôvodu, že nevrátil skoršiu protiprávnu pomoc, uplatnenie tej istej judikatúry vyžaduje konkrétne a podrobné preskúmanie výhod vyplývajúcich z novej pomoci a že pri tomto preskúmaní sa musí vykonať osobitne odkaz na postavenie podniku, ktorý je príjemcom pomoci, na dotknutom trhu vo vzťahu k jeho konkurentom a k obchodu Spoločenstva.

- 92 Spoločnosť AEP sa domnieva, že na to, aby mohla Komisia pozastaviť vyplácanie novej pomoci, musí dôjsť k odôvodnenému záveru, že účinky narušenia hospodárskej súťaže a obchodu vyplývajúce z kumulovania dvoch schém pomoci v dotknutých odvetviach by umožňovali vyvodiť záver, že negatívne účinky novej pomoci prevládli nad pozitívnymi, čo vedie k nemožnosti povoliť ju až do vrátenia prvej pomoci.
- 93 Preto Súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 186 napadnutého rozsudku zastával názor, že judikatúra TWD/Komisia nevyžaduje, aby Komisia preukázala, že kumulovanie dvoch schém pomoci môže ovplyvniť obchod, ale že je postačujúci samotný predpoklad takého nebezpečenstva.
- 94 Po tretie podľa spoločnosti AEP vychádzal Súd prvého stupňa z nesprávneho právneho posúdenia, keď zastával názor, že členský štát a podnik, ktorý je príjemcom novej pomoci, sú povinné Komisii predložiť skutočnosti, ktoré môžu preukázať neexistenciu kumulatívneho účinku novej pomoci so skoršou protiprávnou a nevrátenou pomocou. Pokiaľ totiž dotknutý podnik musí Komisii poskytnúť skutočnosti, ktoré môžu preukázať, že nová pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, tento členský štát ani dotknutý podnik nemusí podľa názoru spoločnosti AEP predložiť záporný dôkaz, že kumulovanie predmetnej pomoci nemá nijaký účinok na obchod.

— Posúdenie Súdnym dvorom

- 95 Najprv treba pripomenúť, že tvrdenie, podľa ktorého spoločnosti ACEA a AEP predstavujú s ohľadom na skoršiu a dotknutú pomoc dve odlišné hospodárske subjekty, bolo zamietnuté v rámci preskúmania druhej časti prvého odvolacieho dôvodu. Ďalej bolo v rámci toho istého preskúmania uvedené, že Súd prvého stupňa nevychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Komisia sa mohla domnievať,

že poskytnutie predmetnej pomoci spoločnosti AEP by umožnilo túto pomoc využívať aj spoločnosti ACEA.

- 96 Ďalej treba pripomenúť, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že potreba vyhnúť sa kumulovanému účinku nevrátenej pomoci a plánovanej pomoci je rovnaká, či už ide o individuálnu pomoc, alebo pomoc spadajúcu do schém pomoci, a že judikatúra TWD/Komisia umožňuje Komisii podmieniť zlučiteľnosť pomoci predchádzajúcim vrátením skoršej protiprávnej pomoci (pozri v tomto zmysle uznesenie Iride a Iride Energia/Komisia, už citované, body 49, 50 a 70).
- 97 Komisia na jednej strane musí v každom prípade vziať do úvahy prípadný kumulatívny účinok skoršej protiprávnej pomoci, ktorá nebola vrátená, a novej pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. mája 1997, TWD/Komisia, už citovaný, body 26 27) a na druhej strane môže konštatovať zlučiteľnosť novej pomoci so spoločným trhom iba vtedy, ak jej skutočnosti, ktoré má k dispozícii, umožňujú dospieť k záveru v tomto zmysle (pozri v tomto zmysle uznesenie Iride a Iride Energia/Komisia, už citované, bod 70).
- 98 V prejednávanej veci Súd prvého stupňa konštatoval jednak, že Komisia mala k dispozícii skutočnosti naznačujúce, že spoločnosti ACEA bola poskytnutá skoršia pomoc, a jednak, že nemala k dispozícii skutočnosti, ktoré by jej umožnili dospieť k záveru, že skoršia a predmetná pomoc nemali protiprávny kumulatívny účinok, ktorý by bol nezlučiteľný so spoločným trhom.
- 99 Ako to však Súd prvého stupňa správne pripomenul v bode 187 napadnutého rozsudku, z judikatúry TWD/Komisia vyplýva, že pokiaľ sa Komisia rozhodne začať konanie vo veci formálneho zisťovania, je na členskom štáte a na potenciálnom príjemcovi pomoci, aby Komisii predložili skutočnosti, ktoré môžu preukázať zlučiteľnosť tejto

pomoci so spoločným trhom, a že táto povinnosť sa vzťahuje aj na potrebu preukázať neexistenciu kumulatívneho účinku novej pomoci a skoršej protiprávnej pomoci, ktoré sú nezlučiteľné so spoločným trhom a neboli vrátené.

- ¹⁰⁰ Súd prvého stupňa teda správne rozhodol, že keďže sa skoršie rozhodnutie týkalo schémy pomoci a nie individuálnej pomoci, preto bolo na Talianskej republike, aby určila sumy, ktoré by mali príjemcovia pomoci v rámci uvedenej schémy vrátiť, Talianskej republike a spoločnostiam ACEA a AEP prislúchalo, aby Komisii v rámci konania, ktoré viedlo k spornému rozhodnutiu, oznámili sumy, ktoré mali byť vrátené, a prípadne, ktoré boli vrátené ako skoršia pomoc na účely preukázania prípadnej neexistencie kumulovania protiprávnej pomoci.
- ¹⁰¹ Keďže takéto údaje Komisii neboli oznámené, vyplýva z toho, že Súdu prvého stupňa nemožno vytýkať, že zastával názor, že v prejednávanej veci Komisii neprislúchalo presne určiť sumu skoršej pomoci poskytnutú spoločnosti ACEA predtým, ako pozastavila vyplácanie predmetnej pomoci na základe judikatúry TWD/Komisía.
- ¹⁰² Nakoniec, keďže z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že postačuje, aby Komisia preukázala, že sporná pomoc môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a narušiť hospodársku súťaž (uznesenie Iride a Iride Energia/Komisía, už citované, bod 72), Súd prvého stupňa správne rozhodol, že v prejednávanej veci Komisii neprislúcha vykonať konkrétne a podrobné preskúmanie výhod vyplývajúcich z predmetnej pomoci tým, že by osobitne odkázala na postavenie spoločností AEP a ACEA na dotknutom trhu vo vzťahu k ich konkurentom a obchodu Spoločenstva.

- 103 Vzhľadom na predchádzajúce treba konštatovať, že odôvodnenie Súdu prvého stupňa neobsahuje nijaké nesprávne právne posúdenie, a teda druhú časť druhého odvolacieho dôvodu treba zamietnuť.

O tretej časti druhého odvolacieho dôvodu založenej na rozpornom a nedostatočnom odôvodnení sporného rozsudku

— Argumentácia účastníkov konania

- 104 Spoločnosť AEP uvádza, že Súd prvého stupňa v bode 179 napadnutého rozsudku priznal, že nemôže s určitosťou tvrdiť, že spoločnosti ACEA bola poskytnutá pomoc, ktorá je nezlučiteľná s pravidlami Zmluvy. Spoločnosť AEP teda nechápe, prečo v nasledujúcom bode tohto rozsudku Súd prvého stupňa zastával názor, že Komisii postačovala na odôvodnenie zmienka o prípadnom nebezpečenstve vrátenia určitej sumy vo finančnej správe spoločnosti ACEA.
- 105 Spoločnosť AEP považuje bod 186 napadnutého rozsudku za nejasný a bod 187 toho istého rozsudku za nevysvetliteľný a neodôvodnený. Okrem toho bod 188 tohto rozsudku nie je odôvodnený.
- 106 Spoločnosť AEP v tejto súvislosti dodáva, že keďže odôvodnenie, ktoré v týchto bodoch rozvinul Súd prvého stupňa, zahŕňa jeho názor, že Talianska republika neposkytla Komisii informácie nevyhnutné na vykonanie preskúmania, mal Súd prvého stupňa odpovedať na tvrdenie uvedené na pojednávaní, podľa ktorého sa Komisia v takomto prípade nemôže vysloviť len na základe skutočností, ktoré má k dispozícii,

ale musí začať konanie stanovené v článku 5 nariadenia č. 659/1999. Súd prvého stupňa však na toto tvrdenie neodpovedal.

— Posúdenie Súdny dvorom

- ¹⁰⁷ V bode 77 tohto rozsudku bolo pripomenuté, že povinnosť odôvodňovať rozsudky, ktorá prináleží Všeobecnému súdu, tomuto súdu neukladá povinnosť vyčerpávajúcim spôsobom odpovedať na všetky úvahy účastníkov konania a že odôvodnenie je postačujúce, pokiaľ umožní zúčastneným osobám oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré Všeobecný súd neprijal ich tvrdenia, a poskytne Súdnemu dvoru dostatok podkladov, aby mohol vykonať preskúmanie.
- ¹⁰⁸ V prejednávanej veci postačuje jednak konštatovať, že odôvodnenie Súdu prvého stupňa je jasné a zrozumiteľné a spoločnostiam AEP a Electrabel umožňuje oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré Súd prvého stupňa zamietol uvedený žalobný dôvod, a poskytuje Súdnemu dvoru dostatok podkladov, aby mohol vykonať súdne preskúmanie.
- ¹⁰⁹ Súd prvého stupňa osobitne v bode 180 napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo podľa neho mohla Komisia zastávať názor, že aj napriek tvrdeniam spoločnosti AEP, ktoré boli preskúmané v bode 179 tohto rozsudku, bola spoločnosť ACEA príjemcom skoršej protiprávnej pomoci. Navyše z bodov 186 až 188 napadnutého rozsudku jasne vyplýva, že Súd prvého stupňa v nich uviedol svoj výklad judikatúry TWD/Komisia.

- 110 Na druhej strane zo spisu vyplýva, že spoločnosť AEP uviedla tvrdenie uvedené v bode 106 tohto rozsudku po prvýkrát na pojednávaní na Súde prvého stupňa, a nie vo fáze písomnej časti konania na tomto súde, čo táto spoločnosť sama priznala. Za týchto podmienok treba vyvodiť záver, že išlo o nové tvrdenie smerujúce k zrušeniu sporného rozhodnutia.
- 111 V tejto súvislosti zo spisu vyplýva, že toto tvrdenie nepredstavovalo rozšírenie tvrdenia uvedeného skôr, či už priamo alebo nepriamo, v žalobe a nemalo s ním úzku spojitosť. V súlade s článkom 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa je uvádzanie nových dôvodov prípustné v priebehu konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo počas konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. novembra 2009, SGL Carbon/Komisia, C-564/08 P, Zb. s. I-191, bod 20 až 34).
- 112 Keďže tvrdenie uvedené v bode 106 tohto rozsudku sa teda nezakladá na nových skutočnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania, nemožno Súdu prvého stupňa vytýkať, že na toto tvrdenie výslovne neodpovedal.
- 113 Navyše, pokiaľ ide o to, že spoločnosť AEP uviedla dané tvrdenie po prvýkrát vo fáze písomnej časti konania na Súdnom dvore, z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak by sa účastníkovi konania v konaní pred Súdny dvorom umožnilo po prvýkrát uviesť žalobný dôvod, ktorý neuviedol v konaní pred Všeobecným súdom, umožnilo by sa mu tým predložiť Súdny dvor, ktorý má obmedzené právomoci v konaní o odvolaní, spor v širšom rozsahu, než bol ten, ktorým sa zaoberal Všeobecný súd. V rámci odvolania je právomoc Súdneho dvora obmedzená na preskúmanie toho, ako Všeobecný súd posúdil žalobné dôvody, ktoré boli pred ním prejednané (pozri najmä rozsudok z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, Zb. s. I-8237, bod 38, ako aj uznesenie Iride a Iride Energia/Komisia, už citované, bod 32).

- 114 Z tohto dôvodu treba tretiu časť druhého odvolacieho dôvodu zamietnuť, a teda zamietnuť aj druhý dôvod v celom rozsahu.
- 115 Z toho vyplýva, že odvolanie treba zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 116 Podľa článku 69 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat spoločnosť AEP na náhradu trov konania a spoločnosť AEP nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat ju na náhradu trov. Okrem toho, keďže spoločnosť Electrabel nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat ju na náhradu vlastných trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Spoločnosť AceaElectrabel Produzione SpA znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Európskej komisie.**
- 3. Spoločnosť Electrabel SA znáša vlastné trovy konania.**

Podpisy